

«Postureig» o pla de ciutat?

La ferum preelectoral comença a ser evident en moltes ciutats, com ara Figueres

La ferum preelectoral comença a ser evident en moltes ciutats. Les diverses agrupacions polítiques municipals ja dissenyen i donen cos al pla de postureig que desenvoluparan i executaran impassibles fins al maig de l'any vinent amb l'objectiu d'engolir el cobejat nèctar del poder consistorial.

La classe política local fa temps que s'ha embarrat en lluites ideològiques o de país que podran ser molt legítimes i respectables però que, entre els uns i els altres, ens han deixat la majoria de cases sense agranar. Vist d'on venim, a la quasi nul·la capacitat de gestió, de sentit del deure públic i de responsabilitat vers tots els ciutadans, el postureig ha acabat monopolitzant els programes que bona part de partits ofereixen i oferiran a les seves ciutats. Perquè considerar el fet de vendre banderes o rotondes innecessàries com a pla de ciutat és prendre per imbècil al votant. A veure, no és que els votants no puguin ser imbècils amb dret de vot, que també, com la història ja ha constatat sobradament, sinó que més aviat hi manca seny a l'altra banda del Mississipi.

A Figueres, per exemple, una campanya d'imatge promoguda per l'ajuntament fa vuit anys aproximadament, definia la ciutat com «possiblement la millor del món». D'aquell entranyable eslògan ja no en queden ni els acudits. ¿Pa qué? Fa dos anys, en un article d'opinió deliciós, l'il·lustre Miquel Roca qualificava a la ciutat dels detalls de relaxant, un text que ben aviat es va convertir en tot un clàssic de la ciència-ficció i del subgènere de les realitats paral·leles. Ambdues idees projectaven una imatge hiperbòlica i distorsionada de Figueres, només entesa des d'un punt de vista exportador, més turístic i comercial. Però el més trist és que gairebé tothom les ha subscrit fins avui, o jo no he sentit massa veus alçant-se en contra amb un programa de ciutat ben pensat. Quin és el missatge que se li ha de donar al ciutadà? Com li venem la seva ciutat? Deixant de banda la tradicional i incorregible disbauxa cultural, museística i «festivalera», durant els últims mesos, diversos mitjans han compartit dades preocupants que apunten al fet que quasi la meitat dels figuerencs es troba al llindar de la pobresa, que els serveis socials estan saturats o que el fracàs escolar i la desescolarització s'han disparat, tot plegat uns indicatius que confirmen els desequilibris d'una ciutat que, segons els més experimentats, fa poques dècades superava en tot a la mediocre Girona. Ho sé, fent amics.

Figueres, tot i l'increïble patrimoni històric, cultural, comercial, paisatgístic i climatològic que atresora, continua sent una ciutat pobre i grisa, mal gestionada i encara pitjor ordenada, orfe d'un projecte de ciutat que exploti, en la seva justa mesura, i més enllà del postureig de sempre, un potencial que ompli d'orgull i benestar a tots els seus ciutadans. I, vist com es presenten els nous comicis, el que ens queda...

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/06/02/postureig-pla-ciutat/917055.html?utm_source=rss